

LIBRIS

Feldhaus

Nebunie curată!

Instrucțiuni de utilizare

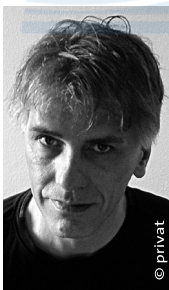
Citiți toată ~~poze~~ ^{VEȘTEA} cu atenție, pentru că ea cuprinde informații importante. Puteți obține această carte chiar și fără rețetă de la medic. Pentru ca tratamentul să dea cele mai bune rezultate, este bine să întrebuințați ~~medicamentul~~ ^{CARTEA} conform indicațiilor medicului.

- Păstrați cartea cu grijă! Poate doriți să o recitiți mai târziu!!!
- Pentru informații suplimentare, întrebați ~~medicul~~ ^{LIBRARUL.}
- Dacă starea se înrăutățește sau nu se ameliorează după două zile de tratament, adresați-vă medicului.

Din prospect aflați ^{CARTE}

1. Ce este o ~~medicament~~ și pentru ce se utilizează ea.
2. Lucrurile pe care trebuie să le aveți în vedere la utilizarea ~~medicamentului~~ ^{CĂRȚII.} ^{CARTEA.}
3. În ce mod trebuie să utilizați ~~medicamentul~~
4. Ce efecte secundare pot apărea.
5. În ce condiții trebuie să păstrați ~~medicamentul~~ ^{CARTEA.}

Lui Berndt

Hans-Jürgen Feldhaus s-a născut în 1966 și și-a petrecut copilăria în Ahaus (Westfalia). Acolo și studia. **Asta** dacă nu se întâmpla nimic. De pildă, dacă nu-l lovea vreo mașină. Dacă se întâmpla asta, era liber! Dacă ești accidentat, e de preferat să ajungi la spital decât la ora de mate. Refăcut și la multă vreme după accident, litograful Feldhaus a studiat grafica la Münster, unde locuiește și lucrează.

A avut ocazia să vadă de multe ori cum arată spitalele pe dinăuntru. Și acolo, în spitale, a cunoscut oameni! Medici, asistente-șefe, femei de serviciu... studenți la medicină! I-a cunoscut pe toți aceștia vizitând spitale, în calitate de mândru tătic, dar și ca pacient...

... fără iPhone! Chestiile-alea sunt oricum interzise!

Mai multe date despre scriitorul și graficianul Feldhaus pe www.hjfeldhaus.de.

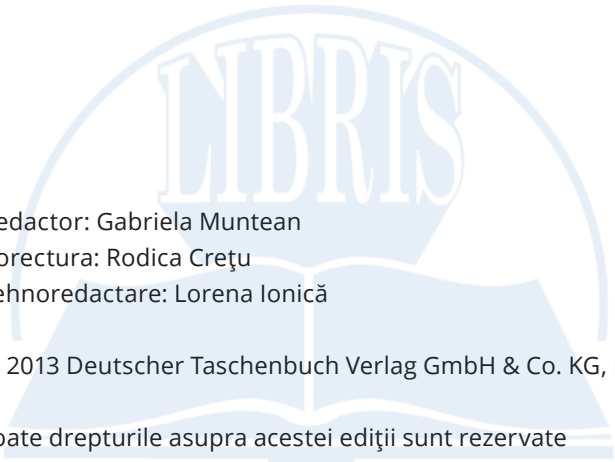
Feldhaus

NEBUNIE CURATĂ!

Un roman comic

Traducere din limba germană de Roland Schenn

CORINT JUNIOR

Redactor: Gabriela Muntean
Corectura: Rodica Crețu
Tehnoredactare: Lorena Ionică

© 2013 Deutscher Taschenbuch Verlag GmbH & Co. KG, München

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
Editurii CORINT JUNIOR, imprint al Grupului Editorial Corint.

ISBN serie: 978-973-128-536-8

ISBN volum: 978-973-128-588-7

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FELDHAUS, HANS-JÜRGEN

Săriți de pe fix! / Hans-Jürgen Feldhaus ; trad.: Roland
Schenn. - București : Corint Junior, 2014 -
3 vol.

ISBN 978-973-128-536-8

Vol. 2. : Nebunie curată!. - 2015. - ISBN 978-973-128-588-7
I. Schenn, Roland (trad.)
821.112.2-31=135.1

Format: 16/54x84

Coli tipo: 19

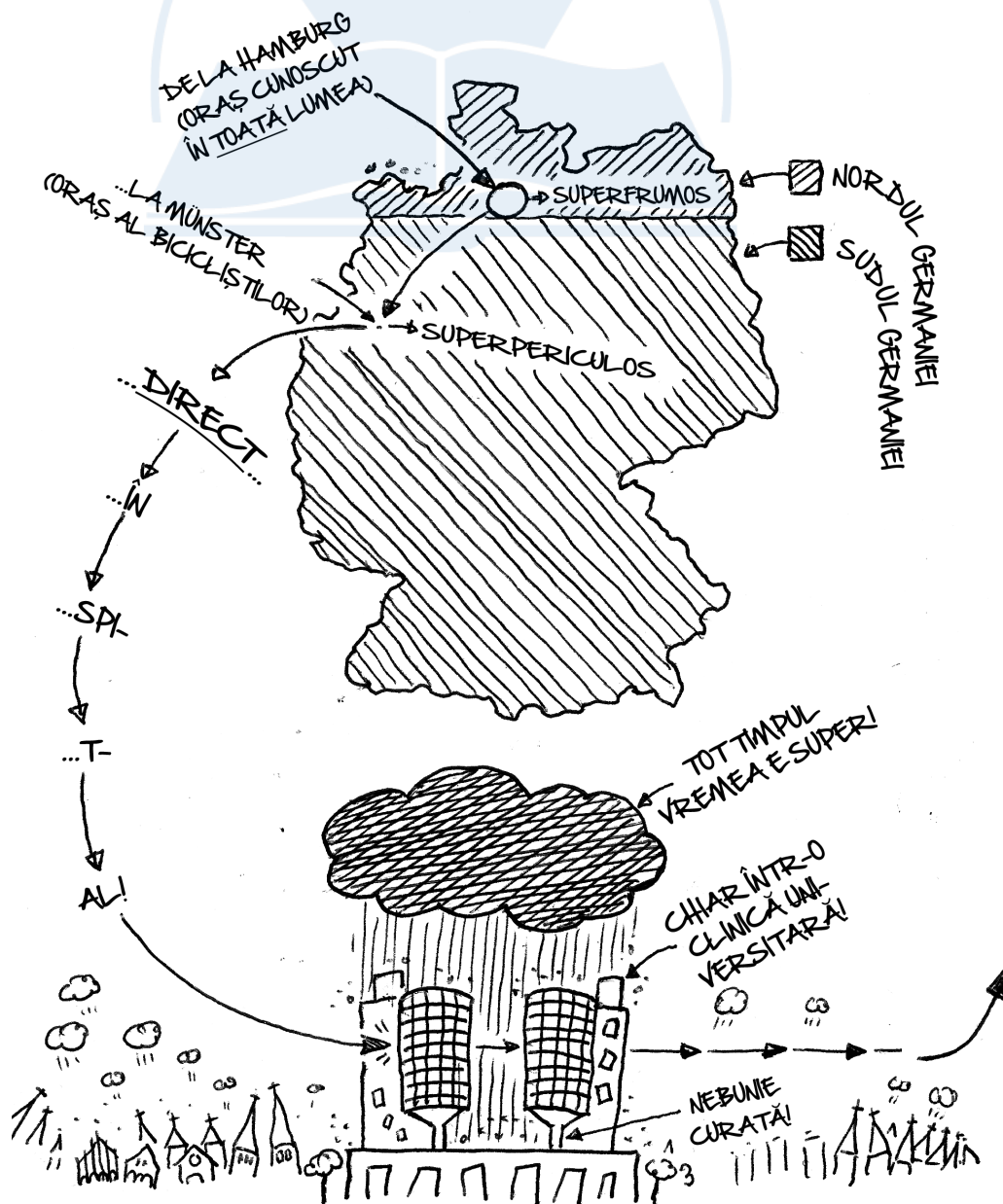
Tipar executat la:

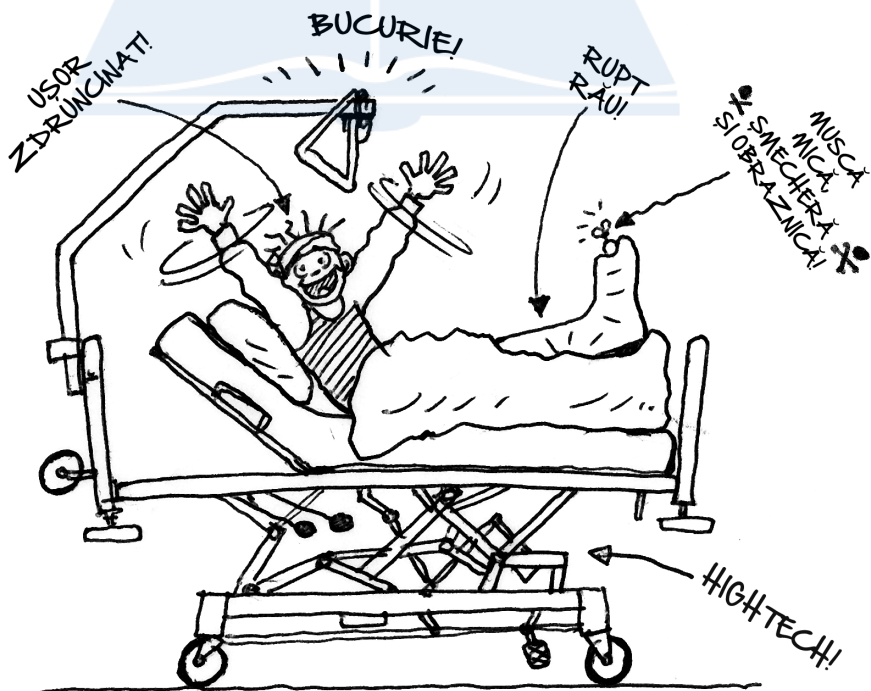
B-dul Tudor Vladimirescu, nr. 31,
sector 5, București, ROMÂNIA

fedprint
tipografie
Tel.: 411.00.55; 411.47.76 office@fedprint.ro

MEGADISTRACȚIA DE VACANȚĂ A LUI JAN HENSEN (12 ANI ÎNCĂ)!

ÎNSEMNAREA 1 – MIERCURI, ORA 18.35

Ai grijă: pentru chestia asta nu trebuie să fii slab de înger! E absolut de groază! E nebunie curată! E iadu' pe Pământ!

... ok, avantajul la iadul ăsta – adică la iadul meu: Când intri, ți se dă un iPhone. Moca! Vreau să spun că eu n-am plătit pentru el nici măcar un bănuț. Și nici n-am semnat vreun contract aiurea. Adică un contract din ăla, care te face mai întâi să te bucuri de nu se poate, pentru că la început totu-i gratis și pe urmă, la un moment dat, apare unu' la ușa ta și-ți arată ceva tipărit cu litere mici, mici de tot, cu care tu ai fost destul de prost să te declari de acord. Și ai mai și semnat. Ce știu eu: un contract valabil pe 143 de ani... cu o rată lunară de 3 milioane de euro... sau ceva de genu' ăsta.

... dacă mă gândesc mai bine, aș vrea să fiu în locul tău. Adică în situația în care tu ai fi destul de prost să semnezi o chestie de genul celei despre care am vorbit eu.

Pentru că, așa cum ți-am spus, aici e groază absolută, e nebunie curată, iadul. E un coșmar care nu se mai termină!

... nebunie curată!

Cum ai numi tu situația în care te trezești dintr-odată, deschizi ochii doar un pic și constăți că ești într-un pat complet străin și că te-ai trezit doar pentru că în fața nasului tău a apărut fața uriașă a unei femei, care îți e complet străină, o femeie care arată ca un tăietor de lemne, da' n-are barbă, în schimb urlă la tine ca unu'...

... ca un tăietor de lemne, vreau să zic... da' fără barbă!

**– JANNY? ȘORICEEL!
ȘORICEL?... ȘORICEL!...
SCULAREA!**

Și pentru că te simți de parcă tăietor' de lemne și-ar fi înfipt securea în tibia ta stângă, îți zici: „Scutește-mă, tăietorule de lemne! ăsta e, în mod clar, un coșmar!... Deci, cară-te! Și ia-ți mai întâi securea din tibia mea! Doare!” Și după asta închizi ochii.

— **JANNY? ȘORICEEL! DEȘTEPTAAA-REAAA! A VENIT CINEVA SĂ TE VADĂĂĂ!** urlă tăietorul de lemne fără barbă și cu voce de femeie, care și-a înfipt securea în tibia ta. Urlă chiar în fața nasului tău.

Așa!

Și ce faci într-așa o situație?

... acum nu știi foarte bine ce anume ai face *tu*, pentru că în jurnalul ăsta *ultraminunat* eu nu primesc răspunsuri de la tine.

Și dacă punem problema așa, nu pot să-ți spun decât ce am făcut *eu*.

Am deschis ochii și m-am uitat la fața aia uriașă și-am gemut:

— Ești dusă rău!

— **AAAH! IANNYȘORICELU' S-A TREZIIIT! FOAAARTE FRUMOOOS!** îmi urlă drept în nas femeia cu față de tăietor de lemne.

Și, pe urmă, când își dă deoparte corpul ei de tăietor de lemne și pot să văd și eu cum arată restu' lumii, îmi dau seama: nu-i un vis! E realitate! E crunta realitate!

Sunt într-un pat de spital. Într-un salon de spital.

Mă holbez la picioru' meu stâng și-mi dau seama că-n el nu-i înfiptă vreo secure. Chiar dacă mă doare al naibii de rău, ca și când aș avea o secure înfiptă-n el.

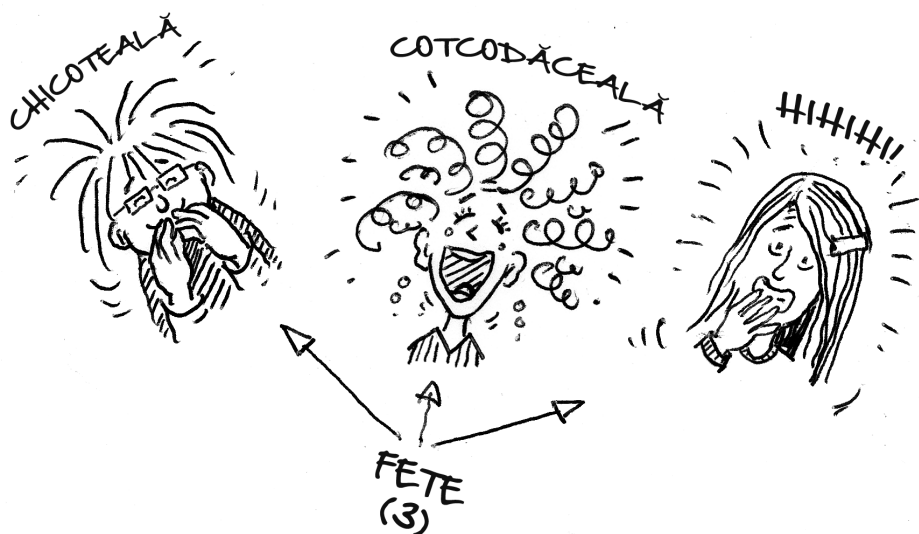
Picioru' e de sus până jos în ghips.

— **IA UITE CINE-A VENIT, ȘORICEL! A VENIT CINEVA-N VIZITĂ LA TINE!**

Văd eu cine-a venit și în afară de asta mai și aud. E un tăietor de lemne care și-a tras pe el hanțe de soră medicală și care urlă la mine într-o veselie.

Și mai sunt și-o grămadă de extratereștri! E o ade-vărată invazie de ființe rele, venite de pe altă planetă!...

Fete! Trei dintr-un foc!

Habar n-am de ce lucrurile stau așa. Dar sunt aici. E clar că sunt aici. Stau și ele pe-aici, la fel ca mine. Chicotind și măcănind.

— **Șoricel! Chicoteală, cotcodăceală, hihihii!**

— Ah, Janchen, îmi pare atât de rău! aud și pe urmă observ și cine-a venit să mă vadă... nașa Astrid!

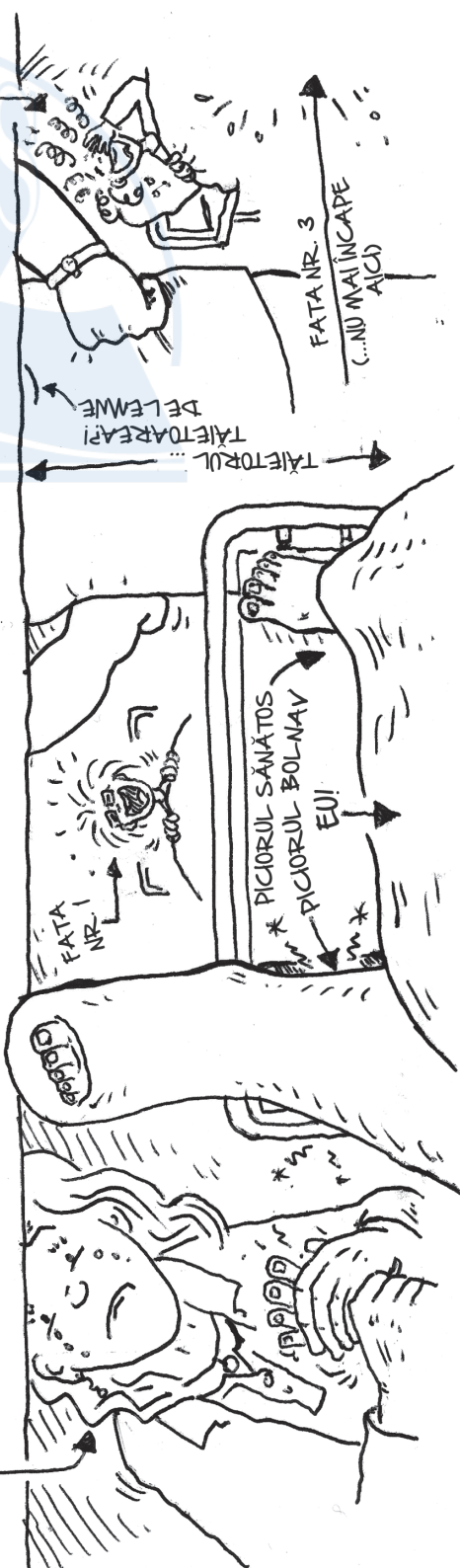
Stă pe patul meu, mă storcește dragăstos cu palma, se jelește și pe urmă mai zice o dată:

— Atââât de rău îmi pare!

— Și mie, zic la rându' meu, jelindu-mă, în timp ce mă holbez la picioru' meu, care-i pus în ghips și care doare foarte tare.

— **AH, JANNY-ȘORICEL! NU-I AȘA DE RĂU! E DOAR RUPT!** se răstește la mine femeia cu voce de tăietor de lemne.

NAȘA ASTRID

— E RUUPT? DOAR RUUPT? DA' CUM S-A ÎNTÂMPLAT?

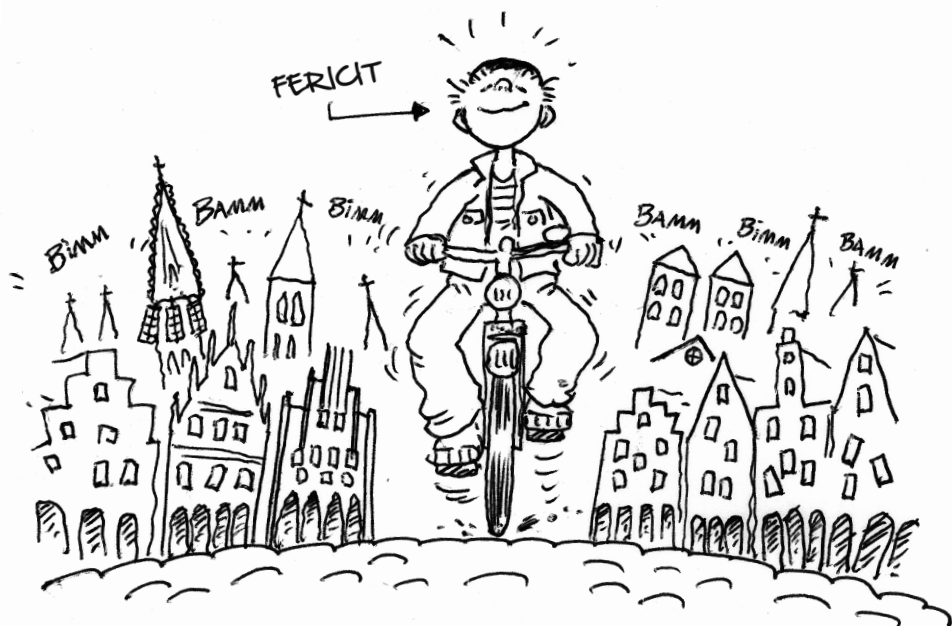
întreb eu năucit cu totu'.

Și pe urmă, extrem de încet, da' foarte sigur, îmi vine-n minte așa, de la sine, cum așa, de ce și din ce motiv...

... s-a întâmplat în dimineața asta! Când am fost după chifle mi l-am rupt. Sau mai precis mi-a fost rupt! De o mașină. De un VW Touran, care m-a pus la pământ în dimineața asta, când am fost după chifle.

... tocmai de un VW Touran, așa un morman de fiare, asamblate fără pic de gust. Și pe deasupra mai era și căcăniu-metalizat! Scârbos!

OK, prietene. Acum nu că aș fi fost mai fericit, dacă m-ar fi dat jos de pe bicicletă, să zicem, un BMW X6 cool/și foarte ca lumea, grafit-metalizat. Sunt sigur că nu aș fi fost mai fericit.

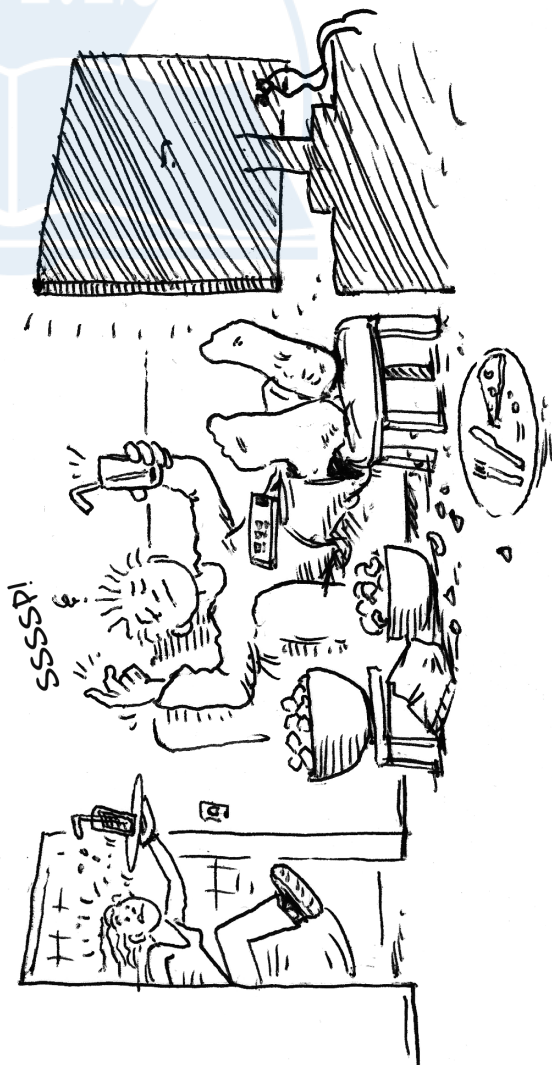
Foarte sigur e că în dimineața asta, când mergeam spre brutărie, eram cel mai fericit băiat din Germania.

Pentru că: e vacanță! O săptămână întreagă de-a dreptul minunată! Sunt în vizită la nașa Astrid! Aici, în Münster! Și e minunat că-s singur!

... adică nu-s nici măcar cu părinții mei. Ei au rămas la Hamburg.

Să nu cumva să mă-nțelegi greșit. Părinții mei sunt marfă. Nimic de zis! Da' nu sunt atât de îngăduitori ca Astrid.

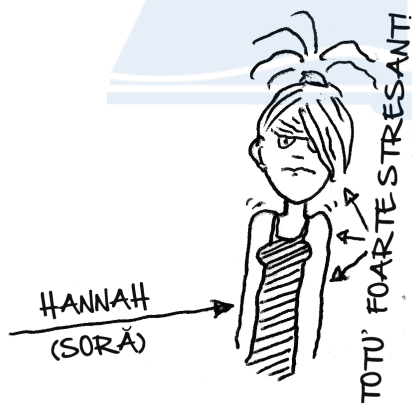
Astrid e nașa mea. Și pentru ea e așa, un fel de lege a naturii,

că finu' are voie să facă tot ce vrea și că finu' trebuie alintat și răsfățat de nașă.

Deci, în dimineața asta, eram cel mai fericit băiat din Europa, fiindcă, atunci când zic „singur”, atunci

mă refer la faptu' că sunt și fără Hannah! Și asta înseamnă relaxare pură... vacanță adevărată!

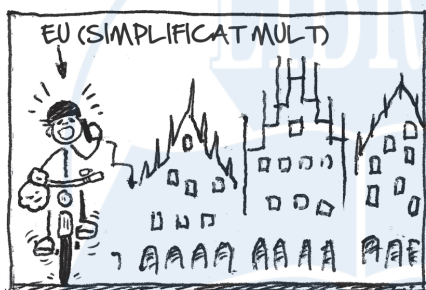

Pentru că: Hannah înseamnă stres! Dacă e Hannah cu mine, înseamnă că am de lucru! Hannah e sora mea mai mare! Are 14 ani și nu-i în stare de nimic!... Atât

doar că se pricepe să streseze! Să te tot înțepe. La asta se pricepe. În chestia asta-i as.

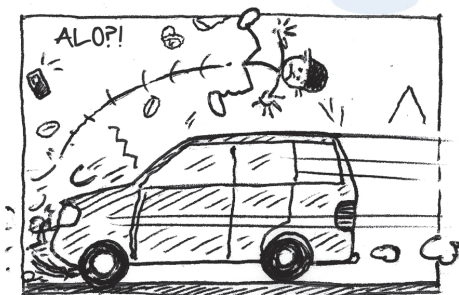
Oricum: în dimineața asta eram extrem de fericit, când mergeam spre brutărie. Pe drumul înapoi, către locuința lui Astrid, nu am mai fost așa de fericit, pentru că mașina aia VW Touran, vopsit căcăniu-metalizat, m-a dat jos de pe bicicletă. Uite-așa! Și eu aveam prioritate. De asta sunt sigur sută-n sută!

... sau hai să zicem 99,9% aveam prioritate, pentru că mergeam pe bicicletă și trebuia în același timp să vorbesc la telefon. Cu Cemal. El e un prieten de-al meu, din Hamburg. De-asta se poate să fi scăpat eu ceva din vedere!

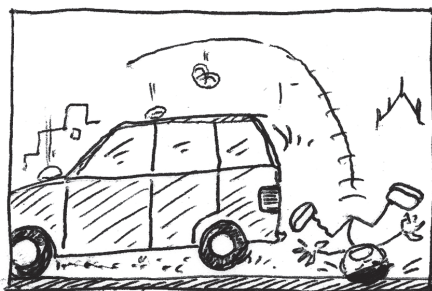

Ceva, adică un indicator „Stop” sau vreun semafor... sau mai știu eu ce. Habar n-am!

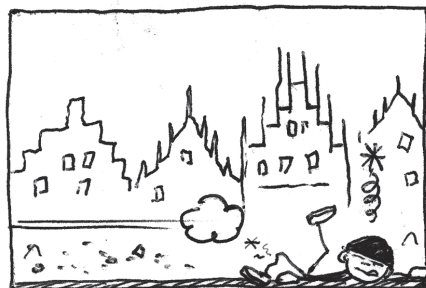
Treaba e: prietenu' meu Cemal a fost rupt de mine. Adică, din punct de vedere telefonic.

Pentru că, atunci când s-a întâmplat impactu', telefonul mi-a căzut din mână chiar în fața mașinii VW To-uran **detăblăriemorman**, care era vopsit căcăniu-metalizat.

În ce mă privește, eu am făcut un salt foarte elegant, peste VW To-uran și am aterizat în spatele mașinii, direct pe asfalt.

După aia VW Tou-uran **detăblăriemorman** a pus o frână.

